

Příloha k protokolu o SZZ č.

Vysoká škola: JU v Č. Budějovicích

Pedagogická fakulta

Pracoviště: katedra společenských věd

Datum odevzdání posudku: 29.7.2017

Jméno a příjmení studenta: Lenka Váchová

Obor: Nj - SV

Vedoucí/oponent* bakalářské práce:

Mgr. Marek Šebeš, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Mediální výchova v České republice a v Německu

Kritéria hodnocení práce (označte vždy právě jednu z možných známek):

1. Struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

2. Metodologická a metodická stránka práce (stanovení hypotéz/cílů práce, vhodnost a kvalita dat a metod)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

3. Práce s literaturou a dalšími informačními zdroji (výběr, správná citace, použití, dodržování bibliografických norem)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

4. Odborná správnost – znalost problematiky (prokázání znalosti řešené problematiky, prokázání specifických znalostí, schopnost aplikovat znalosti na konkrétní problém)

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

5. Zhodnocení výsledků, naplnění cílů, aplikovatelnost v praxi

A – výborně

B – velmi dobře

C – dobře

N – nevyhověl/a

---

* nehodící se škrtněte

6. Úroveň jazykového a stylistického zpracování

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

7. Formální a grafická úroveň práce

- A – výborně
- B – velmi dobře
- C – dobře
- N – nevyhověl/a

Závěrečné shrnutí, komentáře, otázky k obhajobě:

Mediální výchova (MV) je mezi českou odbornou pedagogickou veřejností v posledních měsících poměrně diskutovaným tématem. Debatu nejprve rozvířily otázky ohledně připravenosti žáků čelit v mediálním prostoru stále rozšířenějším falešným zprávám, notně ji pak příživily nedávno zveřejněné výsledky průzkumu společnosti Median, z nichž vyplývá, že skutečné zastoupení MV ve výuce na českých školách je mizivé. Práce Lenky Váchové, jež se snaží porovnat českou MV s mediálním vzděláváním v sousedním Německu, tak přichází v pravý čas, aby české diskuse o stále ještě velmi mladé součásti školního vzdělávání zasadila do kontextu několik desetiletí trvajících vývoje této disciplíny na západ od našich hranic. Příležitost k podnětnému srovnání však byla z valné části promarněna.

Předložený text trpí celou řadou neduhů. Struktura práce je nevyvážená, chaotická a místy též nelogická. Není např. jasné, proč jsou některé kapitoly a podkapitoly zcela odlišně řazeny v rámci ČR a v rámci Německa. Zatímco v případě Německa je institucionální podpora MV a vzdělávání pedagogů součástí kapitoly *Mediální výchova na školách*, v případě ČR je obě dosti nelogicky součástí kapitoly *Projekty a programy*, pojednávající o různých projektech na podporu mediální výchovy. Dávat na stejnou úroveň působení MŠMT, přípravu učitelů na univerzitách a vzdělávací aktivitu Jeden svět na školách nedává smysl. Dále není jasné, proč učební materiály k MV na různých webových portálech jsou pojednány v kapitole *Učebnice mediální výchovy* a nikoli v předcházející kapitole *Učební materiály pro mediální výchovu v ČR* (ostatně nejrozumnější by bylo obě kapitoly spojit). Jako čtenáři mi zůstává záhadou, proč má kapitola *Učebnice mediální výchovy* podkapitolu věnovanou výsledkům průzkumu společnosti Median o MV na školách, v níž je učebnicím MV věnována jedna věta - logické by přeci bylo ji včlenit do podkapitoly 5.1.1 *Mediální výchova na základních školách a gymnáziích*. Rovněž není zřejmé, jaký je rozdíl mezi kapitolou 7.1.8. *Instituce* a kapitolou 7.2 *Institucionální podpora mediální výchovy*.

Je jasné, že srovnání všech aspektů mediálního vzdělávání v ČR a Německu by svým rozsahem vydalo na práci disertační, nikoli bakalářskou, a autorka tak správně zužuje množství témat, jimž se bude věnovat. Přesto je práce stále příliš široce rozkročena, sleduje přespříliš cílů a zákonitě tak o jednotlivých oblastech pojednává velmi povrchně. Text se mění v pouhé vršení faktů, autorka nejde nikterak do hloubky a často se spokojí s pouhým přebíráním stručných informací ze sekundárních zdrojů. Pro ilustraci několik příkladů z mnoha:

- Zatímco v případě pojednání o české mediální výchově autorka vychází z textu RVP, v případě mediálního vzdělávání ve vybraných spolkových zemích vůbec nevychází z primárních

dokumentů, ale pouze o nich referuje na základě jednoho sekundárního zdroje (Medienbildung an deutschen Schulen).

- O mediálním vzdělávání budoucích učitelů na univerzitách v obou zemích se toho dozvídáme zoufale málo. V případě ČR autorka zmiňuje dvě katedry mediálních studií (UK a MU) a Středisko mediální výchovy na TF JU - a tím končí. Jaký vztah to má ale k budoucím pedagogům, tedy absolventům pedagogických fakult? Neměla by spíš autorka analyzovat toto? V případě Německa, kde existují univerzity s možností studia Medienpädagogik, se o tomto studiu nedozvíme prakticky nic - a připojené odkazy na pět německých univerzit, kde lze "studovat média", postrádají smyslu. Jednak lze média studovat na několika desítkách německých univerzit a vysokých škol, jednak všechny zmíněné odkazy se týkají mediálních studií, nikoli mediální pedagogiky. Podezřívám autorku, že si tohoto rozdílu ani nebyla vědoma.
- Autorka se rozhodla pojednat o učebnicích MV v obou zemích. V případě ČR má příslušná kapitola podobu přehledu a hodnocení hlavních učebnic, byť toto hodnocení přebírá autorka ze sekundární literatury. V případě Německa však pouze uvádí názvy osmi publikací věnovaných mediálnímu vzdělávání, aniž k nim přidá jakékoli podrobnosti, popisy či hodnocení. Jakou hodnotu má taková informace? Lze na jejím základě vyvozovat závěry ohledně vyšší úrovně německé MV, jak autorka čini v závěru?

Pokud bych měl shrnout přínos textu Lenky Váchové, pak bych poukázal na základní zdokumentování rozdílného pojetí mediálního vzdělávání v České republice a v Německu, ať už se to týká institucionálního zakotvení MV nebo jejího začlenění do školního kurikula. Autorce nelze upřít snahu, s níž na textu pracovala, ocenit lze pravidelné konzultování jednotlivých verzí textu. Přesto výsledkem není solidní odborná analýza, ale práce na hraně přijetí.

Navrhovaná klasifikace (výsledná známka není aritmetickým průměrem známek jednotlivých kritérií hodnocení práce):

A – výborně

B – velmi dobře

C – **dobře**

N – nevyhověl/a

V Českých Budějovicích dne 29.7.2017

Podpis vedoucího/referenta bakalářské práce